

dito. Det ærede Medlem var misfornøjet med disse Forslag og spurgte, om Støtte til disse to Foreningers Virksomhed og Formaål da virkelig var en Statsopgave. Det er naturligvis meget vanskeligt at svare ubetinget. Ja paa dette Spørgsmaal, lige saa vanskeligt som det vilde være at svare ubetinget Nej, som det ærede Medlem syntes at ville svare. Men er det i og for sig saa mærkeligt, naar Finansloven Aar efter Aar, og for nogle Tilskuds Vedkommende nu gennem lange Tider, indeholder f. Eks. Tilskud til Dansk Koncertforening 5,000 Kr., Tilskud til Palækoncerterne 1,000 Kr., Tilskud til Københavns Musikforening 2,000 Kr. — er det da saa mærkeligt, siger jeg, at Musikforeninger udenfor København kunne sige: Naar Staten yder saa betydelige Bidrag til Musiklivet i København — endda foruden det betydelige Bidrag til det kgl. Teaters Kapel —, vil der saa ikke kunne være Grund til ved Siden heraf at yde et lille beskedent Bidrag til et Par Musikforeninger udenfor København, Foreninger, der med Dygtighed og Interesse arbejde for de samme Formaål som de saa langt rigeligere understøttede københavnske Foreninger? Jeg finder det nu ikke saa urimeligt, at disse Foreninger kunde komme paa den Tanke, og helt urimeligt har det vel heller ikke været, at Ministeren i dette Tilfælde — om end, det indrømmer jeg, med nogen Betænkelighed — har ment at kunne stille de omhandlede Forslag. Men i øvrigt skal jeg indrømme det ærede Medlem, at der kan komme og stadig kommer meget urimelige Krav om Statstilskud til alt muligt mellem Himmel og Jord. Det vil jo altid være meget vanskeligt at drage Grænserne mellem det rimelige og det urimelige. Jeg har nu forment, at disse to smaa Bevillinger til Fremme af Musiklivet i større Provinsbyer maatte kunne komme ind under den første Kategori, ikke mindst under Hensyn til, hvad vi bevilge til Musikforeninger her i Byen.

I Forbindelse med dette Forhold skal jeg med et Par Ord omtale de af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) fremsatte Betragtninger over Rejseunderstøttelser og andre Understøttelser til unge Kunstnere m. m. Det er jo ikke noget nyt, det ærede Medlem her fremsatte. Vi have jo før hørt omtrent Ord til andet ganske de samme Betragtninger fra det ærede Medlem. Men overhovedet er det jo ikke noget nyt, det har jo i mange Aar været en yndet Sport i en Del af Pressen at være morsom overfor disse Bevillinger. Det ærede Medlems

Hovedbetragtning var jo den, at disse Understøttelser til Sangere og Musikere kun burde gives til saadanne Mænd og Kvinder, der allerede ved offentlig eller halvoftentlig Optræden havde godtgjort deres Kvalifikationer og Fremtidsmuligheder. Understøttelse maa, siger det ærede Medlem, kun gives til saadanne, af hvis Uddannelse større Kredse kunne vente positivt Udbytte. Men det er jo virkelig ret umuligt for selv den mest sagkyndige paa dette Omraade forud at kunne garantere, at denne eller hin Sanger eller Kunstner en Gang vil blive en stor kunstnerisk Kraft. Vi have jo f. Eks. faaet vore Tenorer fra højst forskellige Steder, men hvem kunde vel, da de begyndte paa deres Uddannelse i Sang, have garanteret, at vi her vilde faa en stor kunstnerisk Kraft? Det maa jo først Tiden vise; men det er i Begyndelsen af deres Bane, at Understøttelsen har Betydning for dem; naar først alle kunne se eller høre, hvad de evne, saa kunne de klare sig selv. Det samme gælder dem, der i Aar have faaet disse Understøttelser; imellem dem er der Sangere og Sangerinder, til hvem Teatret knytter Forventninger. Om saa disse Forventninger ville blive fuldt opfyldte, kan ingen sige paa Forhaand; men nu er det, det har Betydning for dem at faa Støtte til deres Uddannelse. Man stiller da heller ikke lignende Krav, som det ærede Medlem her stiller, til de mangfoldige andre, som faa Rejseunderstøttelse. Man ser jo aarlig lange Lister over unge Handelsmænd, der faa Understøttelse til Uddannelse i Udlandet, og over Haandværkssvende og Haandværksmestre, der ligeledes faa Understøttelse til Rejser i Ind- og Udlandet, og begge disse Bevillinger foreslaas endogsaa betydeligt forhøjede i Aar. Men her rejses jo aldrig Kritik over Navnene, her stilles ikke det Krav, at disse Statsunderstøttelser kun kunne gives til saadanne, om hvem det forud sikkert kan siges, at større Kredse ville kunne vente Udbytte af deres Uddannelse. Nej, man gaar ud fra, at disse Mænd ved Understøttelsen ville kunne faa en Udvikling, som kan være til Gavn for dem i deres fremtidige Gerning, man kræver ikke af dem, at de hver for sig, det hele Hold skulle blive fremragende Handelsmænd, Haandværkere, Fiskere, Landmænd o. s. v. Her kommer man slet ikke med det Alenmaal, som det ærede Medlem og forskellige Blade stadig ville have anvendt, saa snart det gælder Understøttelse til unge Musikers eller Sangeres videre Uddannelse, nej, man